

тасно позналъ че този е възгрѣшнъ Сынъ Божій,
Извавителъ на свѣта, и за това са отказвали
да кръсти Безгрѣшния и свомъ Владыка. Не смѣхъ,
дѣмалъ Йоаннъ на Извавителя, не смѣхъ, да по-
дигнѫ рѣката си и да ѝ възложа на Твоата
глава, Светъ и Безгрѣшный, Язъ трѣбѹ то-
бою креститисѧ, и ты ли градеши ко мнѣ?
Истинна говорилъ Йоаннъ; защото, дѣиствително
безгрѣшный Господъ І. Христосъ не ималъ нѣжда
отъ Йоанновото кръщеніе. Каква нечистота сѫ мо-
жели да омыѣтъ Йорданскытъ води отъ Того-
зи, който е свѣтлина и сіяніе, источникъ на всако
очищеніе и свѣтлина?

Но Господъ отговорилъ на Йоанна: остави
вънѣ,—Покори Ми са, испълни повеленіето Ми.
Тако бо подобаетъ намъ исполнити всакъ
правдъ. И какво значи това, дѣто Господъ
желалъ да са кръсти отъ Йоанна за да испълни
всѣка правда?—Господъ І. Христосъ, като без-
грѣшенъ и свѣтъ, нѣмалъ нѣжда отъ осмодневно
обрѣзаніе, нито да са принася въ храмъ въ
40-а день, защото Самъ билъ законоположникъ
на обрѣзаніето и на Господнѧ храмъ; но Той
благоизволилъ да са обрѣжи и принесе въ храмъ,
като простъ човѣкъ, за да покаже съ тока при-
лиѣръ на насъ да са покорявамы на закона, така
и сега Господъ І. Христосъ желалъ да са кръсти
отъ Йоанна не по нѣжда, но по слизволеніе, като
Началникъ на Новозавѣтната Църква, за да по-